

Прамова тав. Н. Ф. Гікало

на Ўсебеларускім народным мітынгу 11 ліпеня 1936

Таварышы рабочыя, калгаснікі, савецкая працоўная інтэлігенцыя, сыны і дочкі беларускага народу!

Тысячагадовая гісторыя беларускага народу запоўнена крывавымі старонкамі прыгнёту і падняволення. З агнём і мячом праходзілі беларускую зямлю орды татар, літоўскія князі разам з беларускімі князямі прыгняталі беларускі народ, польскія магнаты, паны і шляхта паланілі, крыжом і мячом насаджвалі каталіцтва і польскія парадкі... Нават лівонскія і тэўтонскія рыцары і мечаносцы тапталі зямлю беларускую. І якіх толькі полчышчаў прыгнятальнікаў не бачыла беларуская зямля!

І правільна выказана ў пісьме беларускага народу вялікаму Сталіну:

«Шоў год за содам, штоў век за векам,
А мы пад няволю, пад вячыстым здзекам,
Паны і жандары, ды ксяндзы в папамі
На шыях народных селі груганамі».

І турмы, і катаргу, і бізун царскага самаўладства паспытаў беларускі народ, але асабліва свежа ў памяці беларускага народу беларуская акупацыя, як чорная здань бяспраўя, пажараў, пагромаў, слёз і крыві ўдоў і дзяцей, закатаваных дзiesiąткаў і соцень байцоў беларусаў, яўрэяў—за справу савецкай улады.

Шляхаводнай зоркай для беларускага народу стаў вялікі пролетарскі соцыялістычны Кастрычнік.

Стаўшы цвёрда на шлях ажыццяўлення ўказанняў **Леніна—Сталіна**, беларускі народ з брацкай дапамогай вялікага рускага народу і гераічнай Чырвонай арміі разбіў ланцугі акупацыі і бадзёра і смела ў сямі народаў вялікага Савецкага Саюза пачаў будаваць новае радаснае жыццё.

І сёння ў пісьме да вялікага **Сталіна** беларускі народ пяе і славіць шлях, пройдзены ім, шлях творчай будоўлі справы **соцыялізма**, стварэння і росквіту культуры, нацыянальнай па форме, соцыялістычнай па зместу.

За гэтыя кароткія гады сваёй новай савецкай гісторыі беларускі народ упісаў цудоўныя старонкі ў гісторыю барацьбы за справу соцыялізма, за справу кунунізма.

Іменна дзякуючы кіраўніцтву партыі большэвікоў, дзякуючы штодзённым любоўным адносінам і дапамозе беларускаму народу мудрага і вялікага таварыша Сталіна, беларускі народ, не глядзячы на тысячагадовы гнёт мінулага, паказвае надзвычайныя якасці народу працавітага, народу інтэрнацыянальнага, які на аснове вялікай дружбы народаў у сям'і народаў Савецкага Саюза заняў пачэснае месца. Савецкая Беларусь стала ордэнаноснай рэспублікай.

Кунуністычная партыя большэвікоў Беларусі, створаная, выхаваная таварышам Сталіным, у радах сваіх меўшая вучняў **Леніна—Сталіна** тт. **Фрунзе, Мяснікова, Кагановіча, Ежова**; на справе праводзіць ленінска-сталінскую нацыянальную палітыку, на справе вырошчэне, прасоўвае і любоўна выходзіць кадры партыйных і непартыйных большэвікоў з радой беларускага народу.

Прыклад гэтаму—беларусы—кіраўнікі партыйнага, гаспадарчага, дзяржаўнага жыцця Савецкай Беларусі. Прыклад гэтаму—ордэнаносцы Беларусі. Прыклад гэтаму і паэты, якія так цёпла і прыгожа напісалі песню-паэму вялікаму Сталіну ад народу беларускага.

Беларускі народ можа запэўніць народы вялікага Савецкага Саюза, ВКП(б), саюзны савецкі ўрад: тт. **Молатава, Калініна**, першага маршала **Варашылава** і вялікага **Сталіна**, што ён не дапусціць, каб савецкія граніцы на Захадзе пераступіла нага ворага.

Беларускі народ ганарыцца поспехамі сваёй соцыялістычнай будоўлі, росквітам сваёй культуры, але беларускі народ ведае, што зазнавацца нельга і што тут, на мяжы з Захадам, у асаблівасці трэба быць гразорлівым, пільным, трэба ўмець бачыць і трэба ўмець знішчаць ворага.

Народ беларускі ведае, што за рубяжом частка беларускага народу і іншыя народы капіталістычных дзяржаў да сёнешняга дня скованы ланцугамі рабства, церпяць уціск, беспрацоўе, голад.

І памятаючы тысячагадовую гісторыю свайго мінулага і маладую гісторыю радаснага соцыялістычнага цяперашняга, беларускі народ натхняецца на новыя поспехі і барацьбу, натхняецца вялікай сталінскай Канстытуцыяй.